

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
19 päivänä maaliskuuta 2003

Yhdistetyt asiat T-188/01, T-189/01 ja T-190/01

Vassilios Tsarnavas
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Tutkittavaksi ottaminen – Ylennys – Eri yksiköissä
työskentelevien virkamiesten ansioiden vertailu

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 495

Aihe: Kanteet, joissa vaaditaan kumoamaan komission päätökset olla ylentämättä kantajaa vuosien 1998, 1999 ja 2000 kierroksilla.

Ratkaisu: Komission päätökset olla ylentämättä kantajaa vuosien 1998 ja 1999 ylennyskierroksilla kumotaan. Asiassa T-190/01 kanne jätetään tutkimatta. Asioissa T-188/01 ja T-189/01 komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Asiassa T-190/01 kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Virkamiehelle vastainen toimi – Käsite – Päätös, jolla vahvistetaan ylennettyjen virkamiesten luettelo (Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta ja 91 artikla)

2. Henkilöstö – Ylennys – Päätös, jolla vahvistetaan ylennettyjen virkamiesten luettelo – Julkaiseminen – Menettelytavat – Asettaminen saataville toimielimen sisäiseen tietoverkkoon

3. Henkilöstö – Ylennys – Ansioiden vertailu – Menettelytavat – Hallinnon harkintavalta – Ylennyskomitean suorittaman toimielimen kaikkia ylennuskelpoisia virkamiehiä koskevan vertailun välttämättömyys huolimatta eri hallinnollisissa yksiköissä etukäteen tapahtuvan tutkinnan hyväksyttävyydestä (Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta)

1. Kun on kyse toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä esimerkiksi sisäisen menettelyn päätteeksi, kannekelpoisia toimia ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan toimielimen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi; sen sijaan menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole kannekelpoisia.

Ylennysmenettelyn osalta kannekelpoinen toimi on ylennettyjen virkamiesten luettelo. Tämän luettelon julkaisemishetkellä virkamiehet, jotka olettavat voivansa tulla ylennetyiksi, saavat näet varmasti ja lopullisesti tietoonsa ansioidensa arvioinnin, ja heidän oikeudellinen asemansa muuttuu.

Tästä seuraa, että silloin kun virkamies tekee valituksen virkamiehistä ylennystä varten laaditusta luettelosta, ylennyskomitean päätös hylätä hänen valituksensa on valmisteleva toimi, joka ei ole henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu virkamiehelle vastainen toimi, vaikka se on luonteeltaan omiaan vaikuttamaan ylentämistä koskevaan päätökseen. Myöskään kirje, jolla ylennyskomitean puheenjohtaja ilmoittaa ylennettyjen virkamiesten luettelon julkaisemisen jälkeen asianomaiselle päätöksestä hylätä hänen valituksensa, ei ole virkamiehelle vastainen toimi.

(ks. 72, 73, 78 ja 80 kohta)

Viittaukset: yhdistetyt asiat T-17/90, T-28/91 ja T-17/92, Camara Alloisio ym. v. komissio, 15.7.1993 (Kok. 1993, s. II-841, 39 kohta); asia T-144/95, Michaël v. komissio, 21.11.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-529 ja II-1429, 30 kohta) ja asia T-187/98, Cubero Vermurie v. komissio, 3.10.2000 (Kok. H. 2000, s. I-A-195 ja II-885, 28 kohta).

2. Ylennettyjen virkamiesten luettelon kaltaista yleisesti sovellettavaa toimenpidettä koskevien tietojen asettamista virkamiesten saataville toimielimen sisäiseen tietoverkkoon on hallintokäytännön nykytilassa pidettävä tämän toimenpiteen henkilöstösäännöissä tarkoitettuna ”julkaisemisena” niiden virkamiesten osalta, joilla on työpisteestään suora ja helppo pääsy tähän verkkoon.

(ks. 83 kohta)

3. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuodosta ilmenee nimenomaisesti, että ylentämismenettelyssä nimittävän viranomaisen on tehtävä valintansa ylennyskelpoisten virkamiesten arviointikertomusten ja ansioiden vertailun perusteella. Tällainen vertailu on suoritettava huolellisesti ja puolueettomasti yksikön edun mukaisesti ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta noudattaen. Tätä tarkoitusta varten nimittävällä viranomaisella on henkilöstösääntöihin perustuva toimivalta tehdä tällainen vertailu tarkoituksenmukaisimmaksi katsomaansa menettelyä tai menetelmää noudattaen.

Ylennyskelpoisten virkamiesten henkilökansioiden tutkimisella kullakin pääosastolla etukäteen ei kuitenkaan voida korvata samaan palkkaluokkaan ylennettävien virkamiesten vertailua, joka ylennyskomitean on suoritettava.

Tämä kaikkien ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden tutkimusta koskeva vaatimus ilmentää sekä virkamiesten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta että uramahdollisuuksia koskevaa periaatetta. Pelkästään saman pääosaston ylennyskelpoisten virkamiesten vertailu ei olisi näiden periaatteiden mukaista, sillä se voisi johtaa siihen, että virkamiestä ei ylennettäisi samaan aikaan kun toisen pääosaston virkamiehiä, vaikka hän olisi ansioituneempi kuin nämä, koska se, että hänen pääosastollaan on häntä ansioituneempia virkamiehiä, olisi johtanut siihen, että pääosasto ei olisi esittänyt hänen ylentämistään.

(ks. 97 – 100, 121 ja 122 kohta)

Viittaukset: asia 62/75, de Wind v. komissio, 1.7.1976 (Kok. 1976, s. 1167, 17 kohta); asia T-76/92, Tsirimokos v. parlamentti, 30.11.1993 (Kok. 1993, s. II-1281, 20 ja 21 kohta); asia T-557/93, Rasmussen v. komissio, 13.7.1995 (Kok. H. 1995, s. I-A-195 ja II-603, 20 ja 21 kohta); asia T-130/95, X v. komissio, 12.12.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-603 ja II-609, 67 kohta); asia T-234/97, Rasmussen v. komissio, 16.9.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-507 ja II-1533, 24 kohta); asia T-157/98, Oliveira v. parlamentti, 21.9.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-163 ja II-851, 35 kohta) ja em. asia Cubero Vermurie v. komissio (61 kohta ja vastaavasti 84 kohta).